

ἐγὼ τὸ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ λέγῃς ὄχι, ὄχι, ὄχι, καὶ εἰς τὸ ὑστερον, ἀμὲν με ἰδῆς πῶς θυμόνω, νὰ μοῦ λέγῃς ναι.

Ἐφέτος θὰ ἔχωμεν πικηγύρια. Εἶνε καὶ δύο Τσῆραι ἀπὸ τὴν Αἰρίσαν, εἶνε ὁ Καρκαπῶς, εἶνε ὁ Στεφανίδης. Εἶπε καὶ τοῦ Τζάνου νὰ μᾶς φέρῃ τίποτε λατινικὰ κεινῶν, καὶ τοῦ Σωτήρη καμμίαν ἀπόλυτον ὀνομαστικὴν ἀπὸ ἐκεῖναις ταῖς καλαῖς, τοῦ Κησιμάτη νὰ μὴ ξεχάσῃ τὸ ἀγγλικὸν σύνταγμα, τοῦ Τσιβανοπούλου νὰ μᾶς φέρῃ κινένας εὐμορμον πικρυμῆθι ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔλεγον εἰς τὸ πνευπιστήμιον. Ἐφέτος μᾶς λείπει καὶ ὁ Οἰκονόμος καὶ οἰκονομοῦμεν ὅσον κειρὸν θέλομεν. Εἶπε καὶ τοῦ Κατσικαπῆ νὰ μάθῃ καὶ αὐτὸς τὸ κλέφτω καὶ μέχρι τοῦ ἀορίστου ἐκλέψα. Θέλω δικασκῆσαι ἐφέτος, διότι ἐκεῖνος ὁ Θρασύβουλος καὶ ἐκεῖνος ὁ Τομαρόπουλος μοῦ ἔψησαν τὴν καρδιά ἐφέτος.

Σοῦ στέλνω καὶ μερικὰ ἄρθρα τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος εἰς τὸ λάδι, περίφημα διὰ τὴν Σαρχοστήν. Ὁρολόγι μὴ φέρῃς μεζὺ σου ἐφέτος, διότι δὲν ἐγγυῶμαι ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἐκλογὰς τῆς Θεσσαλίας.

Ταῦτα καὶ σὲ φιλῶ γλυκὰ εἰς τὰ μάτια.

Ὁ φίλος σου

ΜΑΚΕΟΣ ΔΙΜΗΤΡΙΟΥ.

Γ. Γ. Σπολλάστη καὶ διὰ τὸν Σιβετιανίδην.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐγένειαν ἀντὶ εὐγενεῖς ἀποδίδουσα ἀπήντησεν εἰς τὸν πρόξενον τῆς Ἰσπανίας, ἀναγγέλλοντα αὐτῇ τὴν μέλλουσαν σύστασιν ἰσπανικῆς πρεσβείας ἐν Ἀθήναις, ὅτι μέλλει καὶ αὐτὴ ν' ἀποστείλῃ πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐν Μεδρίτῃ τὸν βέλτην ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν εὐγενέστατον πρίγκηπα Carpetan Bouboulis y Teneken de las Torpillas.

Ὁ νέος καθηγητὴς τοῦ διοικητικοῦ δικαίου κ. Ροντήρης θὰ μεταβίβῃ δις τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἐμάθομεν, εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς τοῦ Μενδρεσέ καὶ τοῦ Κόλλια νὰ πικραδίῃ τὰ μαθήματα τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου, ἐφαρμοσμένα κατὰ τὴν Κομμουνδουρικὴν μέθοδον. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον θέλει ἀναπληροῦ αὐτὸν ὁ κ. Κκακμιδάς.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Διὰ τοῦς κελῶς πικριώτας Ἀθηνῶν καὶ Μεδρίτης:

Ἡ ἐπίσημος σκτυρικὴ ἑφημερίς τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσεν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἱππότικος Κομμουνδούρος δὲ Ζηρκάκης λόγον ποιούμενος ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ περὶ τοῦ δυτικοῦ ζητήματος, ὡμίλησε περὶ τῆς Ἰσπανίας μετὰ θαρμῶν ἐκφράσεων εἰπὼν, ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι σπουδαῖος παράγων ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι τοῦ Ὀκεανοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς ἠγάπησε πάντοτε τὴν Ἰσπανίαν, θεωρεῖ ἀναγκαστικὴν τὴν σύστασιν ἐν Μεδρίτῃ ἑλληνικῆς πρεσβείας χρησίμου πάντοτε εἰς κυβερνησιν ρουσφετικὴν, προϋπολογίσας καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο ἔξοδα. Τὸ φύλλον τῆς ἐπισήμου ταύτης ἑφημερίδος ἐνεχείρισε τῷ ἰσπανοπροεπῆ πρωθυπουργῷ τῆς Ἰσπανίας ὁ αὐτόθι πρόξενος τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ εὐγενὴς αὕτη πρόθεσις τοῦ ἑλληνοπροεπῆ ὑπουργοῦ μᾶς πικρυμωποιηθῇ ὅσον τάχιστα, ἀφθόνου ἄλλως ὑπάρχοντος ἐνταῦθα τοῦ ἐν ἀργίᾳ διπλωματικοῦ προσωποῦ, ἵνα σωσφιχθῶσιν ἔτι μᾶλλον οἱ τρυφερώτατοι δεσμοὶ τῆς ἀμοιβαίας συμπαιθείας, δι' ἧς συνδέοντα τὰ δύο ρητορικώτερον ἔθνη τῆς νεωτέρης Εὐρώπης.

Ὁ χωλὸς τῆ φίλη Νέα Ἐφημερίδι:

Τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα τῆς ἐν Παρισίῳ Ῥουμανικῆς πρεσβείας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥουμανικῆς πρεσβείας, ἔπρεπε νὰ ἴδωσιν ὑμῖν συμπεράσματα ὅπως ἀντίθετα ἐκείνων, ἅτινα ἐξάγετε, ἡγοῦν ἔδει ν' ἀνομολογήσῃτε τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἐν Ῥουμανίᾳ Ἕλληνες ἐκρουμανίζονται καὶ γίνονται ἄριστοι ρουμοῦνοι πικριώται. Ἐγκύπτοντες δὲ ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου καὶ τιθέμενοι κατὰ μέρος τὴν κλασικὴν νεοελληνικὴν μικραιότητα, πολλὰ ἠδυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν χρήσιμα διδάγματα σχετικὰ πρὸς τοὺς ἠθικοὺς πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ὅρους τῆς κελουμένης ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ἡκιστα ἀληθῶς ἐνθαρρυντικὰ, ἀλλὰ πάντι ἡμῖν γνωστὰ.

Ὁ κ. Α. Ροντήρης ἐξετέθη ἐν Ναυπάκτῳ καὶ ἀπέτυχεν, ἐξετέθη ἐν Ἀγιοῦ καὶ ἀπέτυχεν, ἀλλὰ τέλος ἐξετέθη καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐπέτυχεν.

